

[J. P. Larsen.]

Bemærkninger, som jeg med stor Interesse paahørte og senere med lige saa stor Interesse læste. Jeg skal meddele det ærede Medlem den Anerkendelse, at hans Bemærkninger og Betragtninger angaaende denne Sag havde en saa ædruelig Form og Tone, som altid maatte ønskes, naar vigtige Sager, ikke mindst Forsvarsspørgsmaal, er til Behandling. Jeg gaar derfor ud fra, at Hensigten er nu at føre en lidenskabsløs saglig Forhandling om denne Sag, en Hensigt, som kun kan virke tiltalende, idet jeg dog ikke dermed vil have udtrykt, at jeg kan gaa ind for Forslaget, der vel nok kan siges at være af skitsemaæssig Karakter, idet det overlader en nærmere Udformning dels til Minister og Administration og dels til den foreslaaede Kommission.

Det ærede Medlem fremsatte endvidere ved Forelæggelsen nogle Udtalelser angaaende vort Partis Stilling til Forsvar og Afrustning — det staar Sp. 3157 —, ligesom han nævnte Udtalelser fremsat af ledende Socialdemokrater, hvilket alt sammenholdt indgav det ærede Medlem det Haab, at det ikke rent indrepolitisk er uden Formaal at søge tilvejebragt en Forstaaelse om en Ændring i den bestaaende Tilstand.

Ja, Haabet beskæmmer jo ingen, og det har tillige den for det ærede Medlem tiltalende Egenskab at være lysegrønt, og det vil jo saa i den kommende Tid vise sig, om Farven holder. Jeg tror imidlertid, at det ærede Medlem er enig med mig i, at det for Sagens Skyld vil være bedst ikke at rejse en Diskussion af samme Art som den, der for Tiden føres i visse Blade gaaende ud paa at søge paavist Uoverensstemmelse inden for vort Parti angaaende Forsvarsspørgsmaalet. En saadan Uoverensstemmelse er ikke til Stede, og en videre Uddybning vil ikke gavne Sagen.

Af samme Grund skal jeg ogsaa afholde mig fra Bemærkninger angaaende Forsvarsordningen af 1932, hvor fristende Anledningen end kunde være, men da Ordningens Fædre, at dømme efter Udtalelser fra det ærede Medlem Hr. Krag, nu synes, at Ordningen ikke længere er saa tidssvarende, at den fortsat kan fastholdes uændret, mener jeg ogsaa at tjene Sagen bedst ved at lade 1932-Ordningen være det, den er, indtil Enighed om noget andet maatte være tilvejebragt.

For opmærksomme Læsere af Beretninger om, hvad der foregaar ude i Verden, er det uden for enhver Tvivl, at de andre Magter er overordentlig følsomme, og at

alt, hvad selv et lille Land foretager sig, det være i Ord eller Gerning, følges med meget stor Opmærksomhed. Alene af den Grund vil store oprivende Debatter om Forsvarsspørgsmaalet være af det onde, men ogsaa Nedsættelsen af en Kommission som foreslaaet kan være egnet til i Udlandet at skabe generende Mistillid og Uro over for vort Land.

Derimod er det mig en Glæde at kunne være mere venlig over for en anden af de Udtalelser, som det ærede Medlem Hr. Ole Bjørn Kraft fremsatte ved Forelæggelsen. Det ærede Medlem udtalte Ønsket om, at Regeringen havde taget Initiativet og fremsat et Regeringsforslag, der kunde have sat Gang i Overvejelserne. Jeg er ganske enig med det ærede Medlem paa dette Punkt. Det bør i denne Sag saavel som i de fleste andre Sager være Regeringen, der tager Initiativet. Det var derfor med stor Interesse jeg paahørte, at den højtærede Forsvarsminister — og jeg tør maaske antage, at Ministerens Udtalelser i hvert Fald i nogen Grad tilfredsstillede det ærede Medlem Hr. Ole Bjørn Kraft og Forslagsstillerne — fremhævede, at der for Tiden foregaar Undersøgelser, vel særlig af militærteknisk Art, men tillige tagende Sigte paa de Forhold, hvorunder vi for Tiden lever, Forhold, som maaske kan begrunde Ændringer i vor bestaaende Forsvarsordning, og Ministeren afviste jo ikke Tanken om, at der, naar Undersøgelsen var sluttet, kunde fremkomme Forslag om Tilpasning.

Ud fra disse Betragtninger skal jeg fra raade at stemme for det forelagte Lovforslag.

Nørskov: Jeg skal nu i Løbet af den Tid, der er mig levnet, søge at klargøre mit Partis Stilling til det foreliggende Lovforslag og til Forsvarsspørgsmaalet i Almindelighed.

Ved Finanslovens første Behandling spurgte mit Partis Formand den højtærede Forsvarsminister, om Ministeren ikke fandt Lejligheden passende til at tage hele Spørgsmaalet om vort Neutralitetsværn og om dets Tilstrækkelighed op til en nøje og fordomsfri Prøvelse, men desværre afviste den højtærede Minister mit Partis Formands Henstilling. Siden December Maaned i Fjor er den europæiske Situation yderligere forværret, og mange har vel frygtet et nyt Krigsudbrud. Vore Blade har tegnet et mørkt Billede af, hvad Fremtiden kan bringe. „Ekstrabladet“ skrev saaledes den 5. Marts følgende — jeg beder om Tilladelse til dette og et andet kort Citat.